

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **H. Ch.**, zastoupený Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2015, č. j. 2 A 64/2014 - 29,

takto:

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2015, č. j. 2 A 64/2014 - 29, byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ředitelství policie“) ze dne 2. 12. 2014, č. j. CPR-15837-3/ČJ-2014-930310-V238, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 28. 8. 2014, č. j. KRPA-206157-95/ČJ-2013-000022 o uložení správního vyhoštění z důvodů podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 ve spojení s ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a zároveň mu byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce dvou let, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, s níž spojil návrh o přiznání odkladného účinku podle ust. § 107 s. ř. s. Svůj návrh odůvodnil tím, že výkonem rozhodnutí o vyhoštění by mu byla způsobena nepoměrně větší újma, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Stěžovatel uvedl, že má v České republice vytvořeno veškeré rodinné, sociální a kulturní zázemí. Žije ve společné domácnosti s manželkou a dvěma nezletilými dětmi, přičemž všechny tyto osoby mají na území České republiky povolen trvalý pobyt. Výkonem rozhodnutí o vyhoštění by stěžovatel i jeho rodina utrpěli citelný zásah do své osobní sféry a byl by jím značně narušen každodenní chod jejich společné domácnosti. Pokud by v průběhu řízení o kasační

stížnosti bylo pravomocné rozhodnutí o vyhoštění vykonáno, hrozí zásah do stěžovatelova ústavně garantovaného práva na spravedlivý proces. Přestože stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, bylo by mu tím zamezeno vystupovat v průběhu tohoto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem a udělovat mu konkrétní pokyny. Stěžovatel rovněž poukázal na skutečnost, že pokud by jeho kasační stížnost byla úspěšná a on byl mezitím nucen z území České republiky vycestovat, vznikly by mu značné cestovní náklady a náklady na pobyt v zemi svého původu, kde navíc nemá žádné zázemí.

Ředitelství policie se k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedlo, že v případě jeho nepřiznání nedojde u stěžovatele k nenahraditelné újmě, jelikož je zastoupen advokátem a nehrozí tak zásah do jeho práva na spravedlivý proces.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel z především z premisy, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, může být stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky. Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím osobním a rodinným poměrům, které v návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, a které vyplývají ze správního spisu, by výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, a tedy nucené opuštění území České republiky, mohlo pro něj a pro jeho rodinu znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je-li přezkoumáváno rozhodnutí správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25). Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25).

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska podmínky stanovené v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. a neshledal žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel

nebyl vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, nýbrž z důvodů podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 ve spojení s § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud tedy neshledal v konkrétních skutkových okolnostech případu důvod, na základě něhož by ve stěžovatelově dočasném setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí o kasační stížnosti mohl být spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem. Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem, vyjádření správního orgánu k návrhu na přiznání odkladného účinku a skutečností vyplývajících ze správního spisu, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny. Proto rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ust. § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu